

UHP

Een uithuisplaatsing (UHP) is een zeer ingrijpende beslissing zowel voor het kind zelf als zijn/haar ouder(s), omdat wordt ingegrepen in de onverbreekelijke band tussen het kind en zijn/haar ouder(s). Daarom dient een machtiging UHP (MUHP) uiterst zorgvuldig te worden genomen en dient een MUHP eerst dan te worden afgegeven wanneer er echt geen andere oplossing meer te vinden is. In dit verband kunnen de volgende vragen worden gesteld:

- 1) Welke crisis was er die aanleiding geeft voor het verzoekschrift (spoed)MUHP?
- 2) Wat hebben de hulpverleners gedaan om de crisis op te lossen en/of de uithuisplaatsing te voorkomen? Met andere woorden, welke doelgerichte hulp is ter ondersteuning ingeschakeld en daadwerkelijk verleend en wat zijn de effecten daarvan geweest? De doelstelling van een OTS is namelijk het bieden van ondersteuning en hulp aan de ouder(s) bij de opvoeding van hun kind(eren).
- 3) Welke interventies zijn overwogen en welke zijn toegepast en waarom zijn andere interventies niet toegepast?
- 4) Is er intensieve pedagogische thuishulp ingezet teneinde de opvoedingsvaardigheden van de ouder(s) en het gezinsfunctioneren te verbeteren? Zo nee, waarom niet. Indien deze reeds was ingezet en vervolgens is beëindigd, wat is de reden van die beëindiging?
- 5) Heeft de uithuisplaatsing het beoogde effect om de geconstateerde bedreigingen weg te doen nemen? Zo ja, waaruit blijkt dat? Ten aanzien van het waarborgen van veiligheid (bijvoorbeeld in geval van kindermishandeling/misbruik) kan een uithuisplaatsing direct effect sorteren. Maar wanneer sprake is van kinderen die verwaarloosd zijn of andere traumatische ervaringen hebben opgelopen, rijst de vraag welk effect de uithuisplaatsing op het welzijn en de ontwikkeling van de kinderen heeft. Uit onderzoek¹ blijkt dat de uithuisplaatsing weinig positief effect heeft op het welzijn van kinderen. Tevens is duidelijk dat veel uithuisgeplaatste kinderen te maken hebben met emotionele problemen en gedragsproblemen. Deze problemen verdwijnen niet vanzelf door de uithuisplaatsing. Aldaar zal ook hulp (individueel en/of gezinstherapie) aan het kind en/of pleegouders moeten worden verleend teneinde te werken aan die problematiek.
- 6) Is het eigen sociale netwerk van de ouder(s) ingeschakeld bij het zoeken naar mogelijke oplossingen?
- 7) Wat zijn de redenen van de "onveiligheid" waardoor een MUHP wordt gevraagd en is alles gedaan (eigen netwerk/hulp deskundigen² in thuissituatie) teneinde de veiligheid thuis te garanderen?
- 8) Is de OTS onvoldoende om de veiligheid en de ontwikkeling van het kind te waarborgen wanneer de ouder(s) de benodigde ondersteuning thuis krijgen?
- 9) Zijn de ouders/is de ouder bereid en in staat hulp en begeleiding te accepteren? Zijn de ouders/is de ouder leerbaar? Kunnen de ouders de verzorgende taken zelfstandig uitvoeren al dan niet met ondersteuning in de thuissituatie? Zo nee, waaruit blijkt dat? Is daar reeds onderzoek naar gedaan? Wat zijn de uitkomsten van dat onderzoek? Svp de rapportage inclusief vraagstelling van dat onderzoek overleggen.

De wetgever is van mening dat de jeugdzorgmedewerker zich moet inspannen om de opvoedingsvaardigheden van de ouders te verbeteren, zodanig dat een onder toezicht geplaatst kind thuis kan blijven wonen of de duur van een uithuisplaatsing kan worden beperkt. Als het kind thuis geholpen kan worden, is dit beter voor het kind en de ouders.

Wilt u verweer voeren tegen een UHP? Neem dan contact met mij op. Dat kan via: telefoonnummer 074-8528887 of per

---

¹ Cora Bartelink, Uithuisplaatsing: wat werkt?, april 2013, te vinden op de site van het NJI die op pagina 9 verwijst naar het onderzoek van Berger en collega's uit 2009.

² Bijvoorbeeld een kinderpsycholoog, maatschappelijk werker, of andere deskundigen.

email info@hendriksenadvocatenkantoor.nl

Uw familierechtadvocaat weet raad.